

а наша хата буде біла
вся з моху звита злита вся з роси
на кінчику цього пера
що пише й не дописує
затаєне минуле і забуте
земля обіцяна була
а де вона ?
шукають стежку — не знайшли
тут кажуть вислизнулася з-під ніг
так всі мовчать не довіряючи собі
а в тиші — дірка незначна
чи на сопілковий зойк вистачить ?
до хати — ключ один-єдиний
мабуть давно вже поржавів
хтось ненароком заховав його
як ще було кому до неї
забувши де й коли забувши

ми знаємо без сумніву найменшого
(а наша хата буде біла)
що входу й виходу немає

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».